

ADÉU A LA ILC?

L'avantprojecte de llei de "simplificació, d'agilitat i reestructuració administrativa i de promoció de l'activitat econòmica", publicat a la pàgina web de Presidència de la Generalitat de Catalunya, que anuncia entre altres mesures la possible supressió de la ILC (Institució de les Lletres Catalanes) m'ha dolgut. M'ha dolgut perquè com massa coses en política em fa tot l'efecte que s'ha fet sense rumiar-s'hi gaire, sense mirar ni endarrere ni endavant. Ni endarrere perquè s'han ignorat gairebé 75 anys d'història; ni endavant, perquè no s'ha vist tota la feina de promoció interior de la cultura catalana que fa la Institució arreu del territori. I m'ha dolgut com a professor, com a escriptor i, sobretot, com a ciutadà. Com a professor, perquè de seguida m'he preguntat com ens ho farem ara, tants i tants centres, per fer venir autors a les nostres aules a través de programes com els "Itineraris de lectura" o per portar els nostres estudiants a exposicions tan interessants i completes com les que cada any visitem al Palau Moja (Joan Maragall, Literatures d'exili...). Com a escriptor perquè de seguida he pensat què en dirien un Pere Quart, un Miquel Martí i Pol, un Pere Calders, un Jesús Moncada, una Montserrat Roig, una Maria Àngels Anglada si fossin vius? I només en cito quatre o cinc perquè sé ben segur què en dirien, ells, perquè vaig tenir la sort de conèixer-los, de fer-los conèixer als meus alumnes... I encara com a escriptor, perquè he tingut l'oportunitat, com tants i tants companys d'ofici, gràcies a la ILC, de visitar escoles en què es llegien llibres meus i debatre'ls amb alumnes de totes les edats. I com a ciutadà, sobretot com a ciutadà, perquè a diversos indrets de Catalunya, però sobretot a Vilafranca del Penedès, on resideixo des de fa més de vint-i-cinc anys, he pogut gaudir d'espectacles i d'activitats d'allò més diversos i interessants gràcies a la ILC (i a l'esforç de molts i molts voluntaris escampats per poblets i viles de totes les comarques, és clar). I en podria citar molts, alguns de ben recents: el festival "En Veu Alta", els actes del "Dia mundial de la poesia", les "Veus paral·leles", les conferències a través del programa "Al vostre gust"... Tot això es deixarà de fer? Només es promocionarà la literatura catalana a l'exterior a través de l'Institut Ramon Llull? No cal fer-ho a l'interior? Algú creu de debò que la literatura catalana no s'ha de fer conèixer arreu del país?

Tots podem entendre que s'hagin de fer retallades, també a la ILC, però suprimir-la? Ho saben exconsellers com els senyors Max Cahner, Joan Rigol, Joaquim Ferrer? O el mateix President Pujol? Ell que, si no ho recordo malament, va presentar la restitució de l'entitat com una fita de la nostra cultura?

Encara som a temps de no cometre un despropòsit que es podria considerar històric; un despropòsit que si hagués vingut de la mà del PP (Partit Popular) tots hauríem considerat una agressió a la nostra cultura. Si ve de la mà de CiU (Convergència i Unió) què ho haurem de considerar?

Pere Martí i Bertran